

[Simonsen.]

var positiv over for også at få en repræsentation ind på disse områder, og jeg vil gerne fastslå, at det er vores opfattelse, at det er helt, helt afgørende, at vi også her går i bredden med nærdemokratiet og ikke bare, som der har været en vis tilbøjelighed til, går på jagt efter nogle aktieselskaber eller nogle andelsselskaber eller tilsvarende typer. Det, vi i virkeligheden vil her, er udvikling af nærdemokratiet på arbejdspladsen, det er ikke et spørgsmål om, at der er specielle arbejdspladser, der er særlig vanskelige. Med de erfaringer, vi har fra de seneste år vedrørende samarbejdsforholdene på virksomhederne som helhed, i den offentlige som i den private sektor, synes jeg nok, vi har tilstrækkelige beviser for, at der ikke er bedre grundlag for udvikling af samarbejdet på en offentligt ejet virksomhed, end der er det på en privat ejet virksomhed som f. eks. et aktieselskab, og jeg synes nok, debatten meget ofte går for meget på en hetz mod disse private, fordi de er private. Jeg tror, at det, der er problemet, er, at vi på området som helhed er for tilbageholdende med hensyn til at få tingene til at fungere. Derfor betragter vi det som helt afgørende, at denne tilsynsrådsrepræsentation går i bredden og dækker alle virksomheder.

Man kan selvfølgelig diskutere grænser. Forskellige har været inde på det, ministeren bl. a., som gav indtryk af, at dette med de 100, det var ringere. Vi kan diskutere grænser i udvalget, men jeg vil gerne for en ordens skyld sige, at udtrykket „ringere“ er måske ikke det helt rette. Mig bekendt har der endnu aldrig været et forslag i folketinget, der har angivet nogen som helst grænse. Dette forslag er faktisk det første, der tager stilling til, hvordan det skal fungere.

Må jeg sige om habilitetsprincippet, som i særdeleshed hr. Enggaard, men også hr. Erik Hansen har været inde på, at jeg synes måske nok, det er lidt for hastig en slutning at drage, når man siger, at så bliver det ikke fuldgyldige medlemmer. Her er der tale om at være inhabil på to områder. Det ene område er det område vedrørende selve lønfastsættelserne osv., hvor man også er inhabil i de eksisterende samarbejdsudvalg, fordi man dér parterne imellem har fundet det naturligt, at man ikke skulle diskutere

disse spørgsmål dér, men diskutere dem organisationerne imellem via de kollektive overenskomster. Det har man været enig om at lade ude, og det må være rigtigt, at det også lades ude af bestyrelsen. Det andet punkt er de områder, hvor man efter samarbejdsudvalgsaftalen for den private sektor i dag allerede har medbestemmelse. Der er altså tale om her, at man har allerede medbestemmelsen i virksomheden på disse områder som f. eks. personalepolitikken, som hr. Erik Hansen var inde på det.

Jeg tror, man kan fastslå, at de to ting, som vi nævner i forbindelse med habilitetsprincippet, er ting, som normalt ikke diskuteres i bestyrelser, og da det, der er det væsentlige i denne forbindelse, i forvejen kan diskuteres i samarbejdsudvalget, synes jeg nok, det ville være urimeligt og kunne skabe mange kompetencevanskeligheder og megen forvirring, hvis man fik opbygget et system, hvorefter drøftelser om de ting blev puttet ind i bestyrelsen, når de ikke eksisterer der i dag. Det, der for os er det afgørende her, er, at man er med i drøftelsen og kan gøre sig gældende i drøftelsen om virksomhedens almindelige forhold, dens målsætning, dens fremtid, dens økonomi og alle de ting, der står i forbindelse hermed. Jeg indrømmer, at diskussionen om habilitet i almindelighed er en vanskelig sag, men der findes jo også habilitetsregler for de eksisterende bestyrelsesmedlemmer, det synes jeg vi skal gøre os klart. Men lad os drøfte dette videre i udvalget.

Hr. Enggaard nævnte, at samarbejdsaftalen, hvis den som foreslået blev ophøjet til lov, ville komme til at dække flere end i dag, fordi vi opererer med begrebet 50 ansatte og ikke 50 arbejdere som efter samarbejdsudvalgsaftalen. Deri er vi enige, og det er med velberåd hu. Når vi netop lægger vægt på, at funktionærgruppen kommer ind som en naturlig del i forbindelse med udbygning af nærdemokratiet, så kan vi ikke i sådan en generel lovgivning tale om 50 arbejdere, som man gør det i samarbejdsudvalgsaftalen, men må bruge betegnelsen 50 ansatte, og vi finder det naturligt, at de ekstra virksomheder, der hermed kommer med, bliver omfattet af reglerne.

Jeg skal i øvrigt ikke gå yderligere i detaljer omkring øvrige spørgsmål, som har været rejst, men understrege det generelle,